

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені В. Н. КАРАЗІНА
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Кафедра англійської філології та методики викладання іноземної мови

Рекомендовано до захисту

Протокол засідання кафедри №

від «» 2025 р.

Завідувач кафедри

КВАЛІФІКАЦІЙНА МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА
**ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ В
УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ**

Виконавець:

студентка: II курсу магістратури, групи
АМП-61

Сиротенко Еліна Олегівна

Керівник роботи:

доцент Черненко Анастасія Володимирівна

Підсумкова оцінка:

за національною шкалою:

кількість балів:

Підпис керівника

Кваліфікаційну магістерську роботу захищено на засіданні Екзаменаційної комісії

Протокол № від «» 2025 р.

Голова Екзаменаційної комісії

Харків – 2025

ЗМІСТ

Вступ.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ..	6
1.1. Сутність та зміст понять «цифрова компетентність», «діджиталізація освіти».....	6
1.2. Структурно-компонентний аналіз цифрової компетентності студентів.	11
1.3. Виокремлення умов формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти	15
Висновок.....	18
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ УМОВ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ	21
2.1. Умова педагогічної компетенції та її формування. Застосунки у навчанні 21	
2.2. Реалізація умов формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти	29
Структура анкети:	30
Результати анкетування:	31
Аналіз результатів:.....	32
2.3. Результати використання цифрових застосунків для формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти	36
Висновок.....	40
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	43
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	46
ДОДАТОК А	50
ДОДАТОК Б	54
ДОДАТОК В.....	56
ДОДАТОК Г	58
Summary	60

Вступ

Актуальність дослідження: у сучасних умовах цифровізації освіти формування цифрової компетентності студентів є ключовим завданням системи вищої освіти. Незважаючи на широке впровадження цифрових технологій, студенти часто не володіють достатнім рівнем цифрової грамотності для ефективного навчання, комунікації та самореалізації в інформаційному суспільстві. Це зумовлює потребу в ґрунтовому аналізі структури цифрової компетентності та умов, що сприяють її розвитку. Дослідження спрямоване на виявлення ефективних підходів до формування цієї компетентності в умовах діджиталізації освітнього середовища.

Інформаційний поступ сучасного суспільства висуває нові вимоги до всіх сфер його функціонування, зокрема й до освітнього сектору. Сьогодні ми спостерігаємо трансформацію ролей учасників освітнього процесу, зміну традиційних форм, методів та засобів навчання. Здобувачі освіти прагнуть отримувати знання оперативно, стисло, у зручному для себе місці та у зручний час. Особливий інтерес у них викликають інтерактивні методи навчання, які базуються на активній взаємодії та включають елементи гейміфікації.

Об'єкт дослідження: процес формування цифрової компетентності студентів у системі вищої освіти.

Предмет дослідження: умови, структура та педагогічні засоби формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти.

Мета дослідження: дослідити та перевірити рівень сформованості цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти.

Завдання дослідження: вивчити літературу на тему дослідження; з'ясувати структуру цифрової компетентності студентів; виокремити умови формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти;

проаналізувати ефективність умов формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти.

Матеріал дослідження: результати анкетування студентів факультету іноземних мов Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, проведеного з метою визначення рівня сформованості цифрової компетентності та ставлення до використання цифрових технологій у навчальному процесі; науково-педагогічні джерела, нормативно-правові документи Міністерства освіти і науки України, що регламентують цифровізацію освіти; практичні результати застосування цифрових сервісів Wordwall, Miro та Canva у навчальній діяльності студентів.

Методи дослідження: теоретичні методи (аналіз, синтез, узагальнення наукових джерел), емпіричні методи (анкетування студентів, педагогічне спостереження під час онлайн-занять із використанням Wordwall, Miro та Canva), а також порівняльно-аналітичний і статистичний методи для узагальнення результатів дослідження.

Наукова новизна дослідження: у роботі вперше здійснено комплексний аналіз умов формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти. Запропоновано авторське бачення структури цифрової компетентності, що враховує не лише технічні навички, а й інформаційну грамотність, етичну та комунікативну складову. Визначено та обґрунтовано педагогічні умови, що сприяють ефективному формуванню цифрової компетентності студентів. Результати дослідження можуть бути використані як основа для розробки моделей і методик розвитку цифрових компетентностей у системі вищої освіти.

Практичне значення отриманих результатів: можливість використання результатів у процесі підготовки студентів закладів вищої освіти. Запропоновані педагогічні умови та використання цифрових сервісів Wordwall, Miro і Canva можуть бути впроваджені у навчальну діяльність для підвищення рівня цифрової

компетентності студентів і вдосконалення методики викладання в умовах діджиталізації освіти.

Структура кваліфікаційної магістерської роботи: кваліфікаційна магістерська робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел, анотації та додатків. Повний обсяг роботи становить 61 сторінку, список використаних джерел налічує 31 найменування, із них 9 — іноземною мовою.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ

1.1. Сутність та зміст понять «цифрова компетентність», «діджиталізація освіти».

Цифрові технології посідають ключове місце в сучасному повсякденному житті. Згідно з результатами нещодавнього соціологічного дослідження, проведеного Агентством LEAD 9 у співпраці з Київським міжнародним інститутом соціології (КМІС), понад 87 % молодих громадян України віком від 18 до 30 років активно користуються цифровими пристроями, серед яких переважають смартфони [7, с. 13].

Цифрова трансформація активно проникає в освітню сферу, що свідчить не лише про зміну окремих тенденцій, а й про системний глобальний перехід. Сучасні інформаційні та комунікаційні технології поступово витісняють традиційні носії, включно з книгою, як основне джерело передачі знань. Кожна нова форма поширення інформації ставить перед суспільством нові виклики, вимагаючи адаптації структур і підходів до збереження та управління знаннями. У зв'язку з цим традиційна модель навчання дедалі більше доповнюється цифровими елементами, формуючи підґрунтя для цифрової освіти. Цей процес передбачає формування відповідних рівнів цифрової компетентності, що є необхідною умовою професійної реалізації в умовах стрімкого розвитку цифрового суспільства [3, с. 81].

Цифрове навчання передбачає використання електронних медіаресурсів та інформаційно-комунікаційних технологій у процесі освіти. Воно охоплює широкий спектр форм: від інтернет- і онлайн-освіти до віртуального навчання через спеціалізовані платформи, мобільних освітніх програм та цифрових освітніх проєктів [6].

Серед ключових переваг цифрового навчання можна виокремити такі: гнучкість у виборі часу та місця навчання; інтерактивність освітнього процесу; портативність пристроїв; постійний доступ до навчальних матеріалів; зручність впровадження в освітнє середовище; індивідуалізація навчання згідно з потребами здобувача освіти.

Цифрова освіта також має ряд унікальних характеристик, зокрема: можливість одночасної взаємодії з окремими учасниками або групами; адаптивне формування навчального контенту відповідно до місця перебування, освітнього контексту та способу використання гаджетів; здатність забезпечити виконання окремих освітніх дій у зручний час і в будь-якому місці [7, с. 14].

Інтенсивний розвиток цифрових технологій та впровадження цифрового навчання в сучасному суспільстві й на ринку праці сприяють формуванню життєво важливих компетентностей, зокрема цифрової грамотності [1, с. 7].

У педагогічній науковій літературі досі не сформовано єдиного підходу до визначення поняття «цифрова компетентність». Незважаючи на значну кількість наукових досліджень, присвячених цій тематиці (зокрема, праці С. Прохорової, Дж. Равена, О. Сисоєвої, М. Спектора та інших), усталеного терміну для окреслення цього феномена не існує. Аналіз праць зарубіжних авторів свідчить про використання двох основних термінів — «digital competence» (цифрова компетентність) і «digital literacy» (цифрова грамотність). Обидва поняття передбачають упевнене й критичне застосування інформаційно-комунікаційних технологій у цифровому суспільстві [1, с. 6].

Цифрова компетентність розглядається як комплекс знань, навичок, цінностей, установок та стратегій, необхідних для ефективного використання цифрових медіа і технологій задля розв'язання завдань, налагодження комунікації, управління інформаційними потоками та вирішення проблем. Згідно з аналізом наукових джерел [7, с. 15], [14], [18, с. 9], до основних

компонентів цифрової компетентності належать здатності проєктувати, шукати, критично оцінювати, ефективно використовувати, створювати та поширювати цифрові освітні ресурси. Така компетентність передбачає обґрунтоване та впевнене застосування цифрових інструментів у професійній, освітній і побутовій сферах.

У Проєкті цифрової компетентності, розробленому відповідно до Наказу МОН України № 38 від 15 січня 2019 року [18, с. 11], зазначається, що цифрова компетентність у межах цифрового навчання має сприяти розвитку низки важливих умінь: роботи з відкритими ресурсами для професійного зростання, медіаграмотності, критичного аналізу інформації, навичок користування цифровими сервісами в освітніх і повсякденних ситуаціях. До цього переліку також входять вміння застосовувати інноваційні технології для оцінювання результатів навчання, розуміння основ кодування, елементів штучного інтелекту, а також практичного використання доповненої та віртуальної реальності для вирішення професійних завдань.

Терміно-логічний аналіз поняття цифрової компетентності дозволив виділити основні компоненти знань і вмінь, які дослідники визначають у сфері цифрової освіти. Серед них виокремлюються такі складові: технічна, інформаційно-організаційна та комунікаційна.

Технічна складова цифрової компетентності охоплює сукупність знань і вмінь, пов'язаних із безпечним і ефективним використанням цифрових технологій у процесі професійної діяльності. Вона передбачає володіння сучасними ІТ-засобами, знання базових інструментів цифрового середовища та здатність адаптуватися до технічних вимог цифрового простору. Зокрема, до таких знань належать: розуміння сучасних вимог до фахівців щодо користування цифровими технологіями; обізнаність у базових поняттях ІТ; володіння ключовими цифровими інструментами, необхідними для професійної діяльності.

Уміння в межах цієї складової включають: орієнтацію в інформаційних технологіях; здатність працювати з програмним забезпеченням у різних цифрових середовищах; вміння підбирати та використовувати відповідні інструменти для вирішення фахових завдань; здатність оцінювати ефективність застосування цифрових ресурсів; дотримання стандартів безпеки в мережі.

Інформаційно-організаційна складова цифрової компетентності стосується вміння ефективно оперувати інформацією: знаходити, зберігати, організовувати та аналізувати її. Знання в цій сфері охоплюють: обізнаність із методами пошуку та обробки інформації; знання основ організації інформаційних потоків; розуміння принципів самоуправління та цифрової безпеки.

До відповідних умінь належать: здатність здійснювати пошук інформації в електронних базах; систематизувати дані відповідно до поставленої мети; формувати власні інформаційні стратегії; використовувати інструменти для організації навчального чи робочого процесу; самостійно регулювати обсяг та форму отриманої інформації.

Комунікаційна складова цифрової компетентності охоплює навички взаємодії в цифровому середовищі, а також вміння презентувати себе, дотримуючись етичних і правових норм. Вона включає знання щодо: особливостей цифрової комунікації; стандартів ділового спілкування в електронному форматі; базових правових аспектів цифрової взаємодії.

У практичній площині ця компетентність реалізується через: здатність ефективно спілкуватися за допомогою цифрових платформ; вміння налагоджувати співпрацю з іншими користувачами в онлайн-середовищі; дотримання етикету цифрової комунікації; уміння уникати конфліктів та вирішувати спірні ситуації в інтернет-просторі; презентацію власної діяльності відповідно до норм авторського права та цифрової етики.

Отже, ефективна реалізація цифрової компетентності та цифрового навчання повинна ґрунтуватися на діяльнісному, активному та адаптивному

підході до організації педагогічного процесу. У сучасних умовах цифрове навчання відіграє ключову роль у трансформації освітньої системи, зокрема в контексті впровадження дистанційних і змішаних форм навчання. Воно сприяє формуванню складових цифрової компетентності, підвищенню рівня цифрової грамотності та формуванню цифрової культури.

Можна сформулювати цифрову компетентність як інтегративну характеристику особистості, що поєднує в собі готовність, здатність і відповідальність свідомо, критично та безпечно застосовувати інформаційно-комунікаційні технології у професійній діяльності. Вона охоплює вміння знаходити, аналізувати, оцінювати, відбирати й ефективно використовувати інформаційні ресурси, а також створювати цифровий контент відповідно до поставлених завдань. Цифрова компетентність передбачає не лише технічні навички роботи з цифровими інструментами, але й усвідомлене ставлення до цифрового середовища, уміння дотримуватися етичних норм і принципів інформаційної безпеки, а також здатність до постійного саморозвитку в умовах швидких технологічних змін.

Сучасна система освіти зазнає потужного впливу глобалізаційних процесів, що супроводжуються широким впровадженням цифрових технологій. Наукова спільнота та освітні практики визнають діджиталізацію ключовою тенденцією розвитку освітніх систем у всьому світі. Цей процес охоплює всі рівні освіти — від початкової до вищої, включно з підготовкою магістрів та науковців [5, с. 220].

Поняття «діджиталізація» походить від англійського слова *digitalization*, що дослівно означає переведення інформації у цифровий формат. Це стосується, зокрема, трансформації друкованих джерел у електронні ресурси, а також візуального контенту — у цифрові зображення, доступні на екранах електронних пристроїв [20].

У науковій літературі можна виокремити два загальні підходи до трактування поняття діджиталізації в освітній сфері [11]:

1. З одного боку, діджиталізація розглядається як інноваційна педагогічна технологія, що передбачає інтеграцію у навчальний процес нових, оригінальних підходів, заснованих на використанні сучасних цифрових рішень. Такий підхід спрямований на оновлення методик, прийомів, засобів та форм організації освітнього процесу, сприяючи виникненню нових форм викладання.

2. З іншого боку, діджиталізація ототожнюється з поняттям електронної освіти, яка базується на застосуванні різноманітних цифрових технологій. Це дозволяє створювати електронні та мультимедійні навчальні матеріали, інтерактивні освітні платформи, віртуальні лабораторії та інші цифрові ресурси, що розширюють можливості традиційного навчання.

Отже, під терміном «діджиталізація» у педагогічному контексті доцільно розуміти формування нового типу освітнього середовища, яке забезпечує ефективну інтеграцію переваг онлайн- та офлайн-навчання, а також сприяє впровадженню сучасних технологій, методів та інструментів у педагогічну практику [22, 2].

1.2. Структурно-компонентний аналіз цифрової компетентності студентів

У сучасних умовах важливим показником не лише економічної стабільності, а й загального рівня розвитку суспільства та держави є ступінь впровадження та використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) і цифрових рішень. Сьогодні цифрова трансформація стає не просто модною тенденцією, а життєвою необхідністю, яка охоплює всі сфери людської діяльності — від управління державою до повсякденного побуту. Саме тому

рівень цифрової грамотності населення, поширення культу знань і навичок критичного мислення набуває виняткового значення. Високий рівень ІКТ-розвитку є запорукою інноваційного поступу, міжнародної конкурентоспроможності й національної безпеки [12, с. 2].

Процес цифровізації, охоплюючи всі сфери життєдіяльності, водночас відкриває нові горизонти для самореалізації, формування індивідуального потенціалу та підвищення особистісної ефективності. Він забезпечує доступ до необмежених інформаційних ресурсів, сприяє розширенню форм соціальної взаємодії, створює умови для безперервного навчання. З іншого боку, цифрове середовище пред'являє нові вимоги до кожної особистості, змушуючи її адаптуватися до стрімких змін, критично оцінювати нові технології, відповідально поводитися з інформацією та вміло управляти власною цифровою присутністю [12, с. 3].

Цифрова компетентність у цьому контексті виступає як ключовий компонент сучасної освіти й професійної підготовки. Її аналіз як складного соціально-психологічного феномену дає змогу виокремити низку структурних елементів, що визначають її зміст, динаміку розвитку та функціональне значення [8, с. 26-30].

Насамперед, інформаційно-комунікаційний компонент цифрової компетентності охоплює вміння орієнтуватися у величезному потоці інформації, здійснювати її пошук, критичний аналіз, систематизацію та застосування. Йдеться не лише про технічні навички роботи з цифровими пристроями, а й про здатність до ефективного онлайн-спілкування, дотримання етичних принципів у цифровій взаємодії, використання цифрових платформ для комунікації, співпраці й створення інноваційного контенту. Цей компонент також пов'язаний з формуванням навичок цифрового самовираження, цифрової ідентичності та інформаційної безпеки [16, с. 2].

Під цифровим або інформаційно-комунікаційним простором у цьому контексті слід розуміти багаторівневу сукупність інформаційних платформ, інфраструктурних рішень, телекомунікаційних мереж, баз даних і систем, що забезпечують постійну динамічну взаємодію між учасниками інформаційного суспільства. Володіння знаннями про структуру цього простору, а також здатність до навігації в ньому є необхідною умовою реалізації особистісного й професійного потенціалу студента [16, с. 2].

Даний компонент включає такі аспекти:

- актуалізація знань, необхідних для пошуку, перевірки та ефективного використання цифрової інформації з різних джерел;
- розвиток умінь створення, редагування й поширення цифрового контенту із врахуванням його впливу на аудиторію та суспільство;
- формування навичок використання цифрових інструментів для командної роботи, створення навчальних проєктів, презентацій і колективних ресурсів;
- критичне осмислення змісту інформації, її достовірності, правдивості, джерел походження;
- дотримання правил цифрової етики, конфіденційності, авторських прав і безпечної взаємодії в інтернет-середовищі.

Мотиваційний компонент цифрової компетентності вказує на внутрішню установку індивіда до активного включення у цифровий світ. Він ґрунтується на розумінні значущості цифрової діяльності, потребі в опануванні сучасних цифрових інструментів та бажанні постійно вдосконалювати свої цифрові навички. Мотиваційний компонент відображає готовність особистості до самостійного формулювання завдань цифрової діяльності, планування шляхів їх

досягнення та самооцінювання результатів, що є запорукою довготривалого розвитку цифрових умінь [28].

Він включає такі характеристики:

- усвідомлення важливості цифрової грамотності для особистісного, професійного й громадянського зростання;
- готовність до постійного навчання, освоєння нових цифрових платформ і сервісів;
- наявність позитивної установки на цифрові зміни як невід'ємну складову прогресу;
- високий рівень внутрішньої мотивації до цифрової активності та самореалізації;
- здатність подолання психологічного опору змінам та відкритість до технологічних нововведень.

Компонент відповідальності є морально-етичним і регуляторним аспектом цифрової компетентності. Він передбачає не лише технічне володіння інструментами, а й усвідомлення наслідків своїх дій у цифровому просторі. Така відповідальність проявляється у вмінні контролювати цифрову поведінку, оцінювати ризики, уникати загроз і шкідливого контенту, дотримуватися принципів інформаційної етики [24].

Цей компонент тісно пов'язаний із формуванням критичного мислення, здатністю розпізнавати фейкову інформацію, маніпулятивні повідомлення, алгоритмічні впливи тощо. Окрім того, він вимагає високого рівня самодисципліни, гігієни цифрової поведінки, турботи про цифрову репутацію та безпеку інших користувачів [24].

Компонент відповідальності передбачає [17]:

- уміння безпечно використовувати цифрові інструменти, розуміти принципи захисту інформації;
- оцінювати потенційні наслідки публікації або поширення контенту;
- застосовувати цифрову етику в спілкуванні, уникати агресивної риторики, мовлення ворожнечі, дезінформації;
- виявляти повагу до цифрової власності інших користувачів;
- формувати стійку ідентичність у цифровому просторі як відповідального громадянина.

Усі три ключові компоненти — інформаційно-комунікаційний, мотиваційний і компонент відповідальності — знаходяться у постійному динамічному зв'язку, взаємопідсилюючи та доповнюючи один одного. Їхній взаємозв'язок формує основу цілісної цифрової компетентності, яка, в свою чергу, виступає ключовим чинником не лише професійної підготовки, а й соціальної інтеграції сучасного студента. У добу цифрових трансформацій цифрова компетентність постає не лише як інструмент роботи, а як соціокультурне явище, що визначає якість життя, рівень громадянської участі та перспективи особистісного розвитку.

1.3. Виокремлення умов формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти

У сучасному суспільстві, яке швидко трансформується під впливом цифрових технологій, система освіти стоїть перед необхідністю кардинального оновлення. Відбувається глибока трансформація освітнього середовища, де ключовими пріоритетами стають інноваційність, гнучкість, доступність та динамічність освітніх процесів. Одним з центральних завдань стає формування

цифрової компетентності, яка вже не сприймається як факультативний набір навичок, а постає як фундаментальна складова професійної та особистісної підготовки сучасного студента.

Цифрова компетентність — це багатовимірне поняття, яке поєднує технічні знання, інформаційну грамотність, критичне мислення, комунікативні навички, етику взаємодії у цифровому середовищі, а також здатність до самостійного навчання та саморозвитку з використанням ІКТ. Її формування є необхідною умовою успішної реалізації академічних програм, підготовки конкурентоспроможних фахівців і соціально активних громадян, здатних орієнтуватися в складному інформаційному світі [19, с. 48].

Особливої актуальності ця проблема набуває в умовах діджиталізації освіти, яка супроводжується активним впровадженням дистанційного та змішаного навчання, електронних ресурсів, онлайн-комунікації. Стає очевидним, що недостатньо лише наявності технічної бази — необхідно створити умови, які сприятимуть комплексному розвитку цифрової компетентності, її інтеграції в освітню парадигму та освітню політику закладів вищої освіти. До таких умов належать педагогічні, методико-дидактичні, технологічні, організаційно-управлінські, нормативно-правові, соціокультурні, психологічні та мотиваційні чинники [19, с. 49].

Важливо наголосити, що цифрова компетентність не є статичною характеристикою, вона розвивається протягом усього життя та змінюється разом із розвитком технологій. Її формування потребує системного підходу, в якому всі згадані умови виступають у взаємозв'язку, взаємодії та взаємопідсиленні. Нижче подані умови, що є ключовими для успішного формування цифрової компетентності студентів [21, с. 189]:

Педагогічні умови формування цифрової компетентності є основою якісного цифрового навчального процесу. Вони включають сукупність

принципів, методів і стратегій організації освітнього процесу з урахуванням потреб цифрової доби. Насамперед це реалізація компетентнісного підходу, який передбачає орієнтацію на кінцевий результат — здатність студента діяти в складному, динамічному інформаційному середовищі, використовуючи ІКТ для вирішення практичних завдань.

До основних педагогічних умов належать:

- цілеспрямоване включення цифрових ресурсів у зміст навчальних дисциплін;
- використання цифрових платформ як основи для організації взаємодії між викладачем і студентом;
- впровадження навчальних практик, що орієнтовані на дослідницьку діяльність у цифровому середовищі;
- організація роботи в малих групах за допомогою цифрових засобів для формування навичок комунікації та командної взаємодії.

Викладачі повинні не лише володіти технічними знаннями, а й виступати модераторами цифрового освітнього простору, стимулюючи самостійну навчальну активність студентів.

Перелічена умова повинна бути інтегрована у стратегію закладу вищої освіти та реалізовуватися системно, із забезпеченням ресурсу, підтримки та моніторингу результативності.

Підсумовуючи викладене, можна стверджувати, що формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації є комплексним міждисциплінарним процесом, що охоплює всі складові освітнього середовища. Це не лише процес набуття технічних навичок, а й глибокий трансформаційний

шлях, пов'язаний із переосмисленням цілей, методів, ресурсів та міжособистісної взаємодії в навчанні.

Умови, що сприяють цьому процесу, насамперед мають педагогічний характер. Саме педагогічні умови забезпечують змістовне наповнення освітнього процесу та методологічну підтримку, створюють можливості для цілеспрямованого формування цифрової компетентності майбутніх фахівців. Вони визначають якість навчального контенту, підбір ефективних методів і засобів навчання, а також сприяють інтеграції цифрових технологій у різні форми професійної підготовки. Лише за умови належного педагогічного забезпечення можна досягти високого рівня сформованості цифрової компетентності, що, у свою чергу, дозволяє не лише опанувати інструменти сучасного цифрового середовища, а й адаптуватися до постійних технологічних змін. Таким чином, педагогічні умови стають ключовим чинником у досягненні стратегічної мети освітнього процесу XXI століття — формуванні цифрової компетентності як основи особистісної, професійної та соціальної самореалізації майбутнього фахівця.

Висновок

Проведене теоретичне дослідження у межах першого розділу кваліфікаційної магістерської роботи дозволило глибоко проаналізувати концептуальні засади формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти та виявити ключові детермінанти цього процесу. Отримані результати засвідчили, що цифрова компетентність в освітньому просторі XXI століття виступає не лише актуальним об'єктом педагогічного дослідження, а й соціально необхідною характеристикою сучасного студента, яка формує здатність до ефективного функціонування в умовах інформаційного суспільства, цифрової економіки та інноваційної культури.

У результаті опрацювання фахової літератури, державних нормативних документів, аналітичних матеріалів та сучасних педагогічних підходів було виявлено, що цифрова компетентність має складну багатовимірну структуру, що охоплює технічні, інформаційно-аналітичні, організаційно-комунікаційні, етичні та мотиваційні компоненти. Її зміст вбирає в себе не лише сукупність знань і вмінь користування цифровими інструментами, а й розвиток критичного мислення, інформаційної грамотності, здатності до безпечної й відповідальної цифрової поведінки, вміння створювати, трансформувати, поширювати контент із дотриманням авторських прав та цифрової етики.

Цифрова трансформація освітнього середовища, що відбувається під впливом глобалізаційних і технологічних процесів, докорінно змінює функції суб'єктів освітнього процесу, освітні парадигми та форми організації навчання. У цьому контексті цифрова компетентність вже не розглядається як суто прикладна навичка, а виступає ключовим елементом академічної успішності, професійного становлення та соціальної адаптації майбутніх фахівців. Вона виступає запорукою гнучкості, інноваційності, здатності до адаптації в умовах технологічних змін, а також — умовою формування цифрової культури як нового етапу розвитку освітньої системи.

У межах першого розділу було проаналізовано підходи до визначення терміну «цифрова компетентність» у вітчизняній та зарубіжній науковій традиції. З'ясовано, що в науковому дискурсі існує певна термінологічна варіативність: поряд з поняттям «digital competence» активно використовується також термін «digital literacy». Обидва поняття, попри часткову семантичну близькість, мають власні акценти та інтерпретаційні відтінки, що потребує чіткого розмежування у науковому і педагогічному контекстах.

Значну увагу було зосереджено на структурно-компонентному аналізі цифрової компетентності студентів. Розглянуто три ключові компоненти — інформаційно-комунікаційний, мотиваційний і компонент відповідальності.

З'ясовано, що їхній взаємозв'язок забезпечує не лише ефективне оволодіння цифровими інструментами, а й формування усвідомленої поведінки в цифровому середовищі, саморефлексії, цифрової самореалізації та здатності до соціальної взаємодії в умовах постійних цифрових змін.

Проведений аналіз дозволив зробити висновок, що цифрова компетентність є не лише освітньою метою, а соціальною необхідністю. Її формування передбачає активне включення цифрових технологій у всі етапи освітнього процесу: планування, організацію, реалізацію, оцінювання результатів. Це потребує інтегрованого підходу, який би об'єднував міжгалузеві знання, цифрову культуру, комунікативні навички та ціннісно-світоглядні орієнтири.

Отже, перший розділ заклав теоретичний фундамент для подальших емпіричних досліджень, а також окреслив методологічні орієнтири для удосконалення освітніх стратегій у контексті цифрової трансформації. У сучасних умовах цифрова компетентність має розглядатися як визначальний фактор професійного зростання, громадянської самосвідомості та інтелектуального потенціалу особистості. Саме тому її формування повинно стати пріоритетом освітньої політики, навчальних програм і науково-педагогічної діяльності закладів вищої освіти.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ УМОВ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ

2.1. Умова педагогічної компетенції та її формування. Застосунки у навчанні

Умовами формування педагогічної компетентності студента виступає цілий комплекс чинників, що забезпечують якісну професійну підготовку. Насамперед це гуманізація навчального процесу, яка передбачає орієнтацію на розвиток особистості студента, повагу до його індивідуальних потреб та інтересів. Важливим є стимулювання творчого потенціалу майбутнього педагога, адже саме здатність до інноваційного мислення й пошуку нестандартних рішень є необхідною умовою професійної діяльності у сучасному освітньому середовищі.

Особливе значення має орієнтація навчання на вирішення реальних педагогічних проблем, що дозволяє студентам набути практичного досвіду та сформувати навички адаптації до професійних викликів. Водночас важливим чинником виступає створення умов для саморозвитку і самореалізації майбутнього педагога, що включає можливість вибору індивідуальної освітньої траєкторії, залучення до науково-дослідної роботи, участь у проєктній діяльності.

Не менш значущим є включення в освітній процес сучасних практик, тренінгів та інтерактивних методів навчання, спрямованих на формування комунікативних, організаторських та цифрових навичок, які відповідають вимогам сучасного ринку праці. Таким чином, формування педагогічної компетентності студента має ґрунтуватися на поєднанні гуманістичного підходу,

практичної спрямованості навчання та створення умов для постійного професійного зростання.

Формування педагогічної компетентності майбутнього фахівця можливе лише за умови створення комплексу педагогічних умов, що забезпечують гармонійний розвиток особистості студента. Насамперед важливою є гуманізація освітнього процесу, яка проявляється у створенні доброзичливої та підтримуючої атмосфери, де студент сприймається не як пасивний об'єкт навчання, а як активний учасник і партнер. Це сприяє становленню гуманної особистості, здатної до емпатії, співпраці та відповідальності.

Важливим чинником виступає демократизація взаємодії між студентами та викладачами, що передбачає відхід від авторитарних методів і перехід до діалогу, колективного пошуку рішень і взаємної поваги. Такий підхід формує вміння вести конструктивну професійну комунікацію, необхідну для майбутньої педагогічної діяльності.

Значну роль відіграє також розвиток творчого потенціалу студентів, адже педагогічна творчість дозволяє знаходити оригінальні шляхи розв'язання професійних завдань і робить навчальний процес більш гнучким та інноваційним. Поряд із цим важливо орієнтувати підготовку на вирішення реальних педагогічних проблем, що надає студентові досвід практичного застосування знань і формує здатність діяти в умовах невизначеності.

Необхідним елементом є створення умов для саморозвитку й професійного самовдосконалення. Це передбачає залучення студентів до різноманітних форм діяльності: участі у наукових дослідженнях, тренінгах, педагогічних практиках, що дозволяє поєднати теоретичну підготовку з практичним досвідом [8, с. 26-30].

Таким чином, педагогічна компетентність формується в результаті комплексного впливу гуманістичних, демократичних та практико-орієнтованих

умов, які разом створюють підґрунтя для становлення конкурентоспроможного, професійно зрілого педагога.

Компоненти педагогічної компетентності становлять цілісну систему, від рівня сформованості якої залежить професійна готовність майбутнього педагога. Вони взаємопов'язані й доповнюють один одного, утворюючи основу для ефективної освітньої діяльності.

Насамперед важливе місце посідає інформаційна компетентність, яка передбачає володіння сучасними знаннями у певній галузі, здатність критично аналізувати інформаційні джерела та застосовувати отримані дані у професійній практиці. Не менш значущою є комунікативна компетентність, що охоплює вміння ефективно спілкуватися з різними учасниками освітнього процесу, працювати в команді та вибудовувати педагогічну взаємодію на засадах співробітництва [26, 29].

Важливим елементом є продуктивна компетентність, яка проявляється у здатності приймати обґрунтовані рішення, досягати результатів та відповідати за наслідки власної діяльності. У цьому контексті важливе значення має і моральна компетентність, адже вона формує етичні орієнтири, виховує високі моральні якості та забезпечує відповідальне ставлення до педагогічної професії.

До ключових складових також належить психологічна компетентність, яка передбачає вміння усвідомлювати власні здібності, об'єктивно оцінювати сильні та слабкі сторони й прагнути до особистісного самовдосконалення. Водночас не можна оминути предметну компетентність, що визначається ґрунтовними знаннями у сфері викладання конкретного навчального предмета, а також вмінням застосовувати сучасні методи та засоби навчання для досягнення дидактичних цілей [15].

Завершальною складовою є соціальна компетентність, яка виявляється у здатності майбутнього педагога адаптуватися до суспільних змін, ефективно

взаємодіяти в різних соціальних середовищах та сприяти формуванню позитивного соціального клімату в освітньому закладі [13].

Отже, педагогічна компетентність не зводиться до окремих умінь чи знань, а постає як багатокомпонентна структура, що інтегрує інформаційні, комунікативні, продуктивні, моральні, психологічні, предметні та соціальні аспекти професійної діяльності. Її формування є необхідною умовою становлення сучасного фахівця, здатного успішно реалізовувати себе в освітньому просторі XXI століття [31].

Для підтвердження ефективності запропонованої педагогічної умови було обрано декілька сучасних застосунків, такі як: «Wordwall», «Miro», «Canva», що сприяють розвитку пізнавальної активності студентів та підвищенню якості навчального процесу. Вибір цих інструментів ґрунтувався на їхній функціональності, зручності використання та відповідності поставленим цілям дослідження. Використання зазначених застосунків дало змогу провести ґрунтовний аналіз отриманих результатів і забезпечити об'єктивність висновків експериментальної роботи [30].

Застосунок — це програмний продукт, створений для виконання певних функцій або вирішення конкретних завдань користувача за допомогою цифрових пристроїв. Він забезпечує взаємодію людини з комп'ютерною системою, сприяє автоматизації процесів, обробці інформації та підвищенню ефективності діяльності в різних сферах, зокрема в освіті, науці, комунікації чи управлінні [25, 27].

Wordwall — це сучасний онлайн-інструмент для створення інтерактивних та друкованих навчальних матеріалів. Він пропонує різноманітні шаблони завдань, такі як вікторини, тести на співставлення, лабіринти, анаграми, пошук слів та інші, що робить процес навчання більш захопливим. Платформа дозволяє швидко й зручно створювати навчальні вправи, а підтримка української мови

робить її доступною для вчителів України. Використання Wordwall підвищує мотивацію учнів, дає змогу відстежувати їхні результати та ефективно організовувати як дистанційне, так і очне навчання на різних пристроях.

Функціональні можливості Wordwall:

- Створення інтерактивних завдань: користувачі можуть розробляти різні типи вправ, використовуючи готові шаблони, такі як вікторини, тести на відповідність, лабіринти, анаграми, пошук слів та інші.
- Підготовка друкованих матеріалів: створені завдання можна експортувати у форматі PDF для використання як роздаткових матеріалів у класі.
- Інтеграція з пошуком зображень: вбудована функція пошуку зображень через Bing дозволяє швидко додавати візуальний контент до завдань.
- Адаптивність: вправи можна виконувати на будь-якому пристрої з доступом до інтернету — комп'ютері, планшеті, смартфоні або інтерактивній дошці.
- Відстеження прогресу учнів: сервіс дозволяє контролювати результати виконання завдань, призначених для домашньої роботи або класної діяльності.
- Спільна робота: можливість ділитися створеними завданнями з колегами або використовувати вправи, створені іншими педагогами.
- Українська локалізація: повна підтримка української мови спрощує використання платформи в навчальному процесі.

Переваги використання Wordwall у навчанні:

- Підвищення мотивації: яскраві інтерактивні вправи роблять навчання більш цікавим для учнів.

- Економія часу вчителя: готові шаблони та прості інструменти дозволяють створювати завдання всього за кілька хвилин.
- Гнучкість та індивідуальний підхід: можна адаптувати навчальні матеріали під потреби кожного учня, створюючи як інтерактивні, так і друковані завдання.
- Миттєвий зворотний зв'язок: учні одразу отримують інформацію про правильність відповідей і можуть повторно працювати з матеріалом для закріплення знань.
- Зручність для дистанційного та змішаного навчання: завдання легко призначати для домашньої роботи або використовувати в класі з гаджетами.
- Доступність: базовий функціонал безкоштовний, а платні тарифи мають помірну вартість і відкривають додаткові можливості платформи [4].

Miro — це онлайн-платформа для спільної роботи та візуального мислення, яка дозволяє створювати інтерактивні дошки для командної діяльності, мозкових штурмів, планування проєктів і організації навчального процесу. Платформа підтримує роботу в реальному часі, що робить її ідеальною для дистанційного та змішаного навчання. Miro допомагає вчителям і студентам систематизувати інформацію, візуалізувати складні концепції та підвищувати ефективність групової роботи.

Функціональні можливості Miro:

- Інтерактивні дошки: створення нескінченних віртуальних робочих просторів для групової роботи, презентацій, організаційних схем і мап ідей.
- Мультимедійна інтеграція: можливість додавати тексти, зображення, відео, файли та посилання для комплексного представлення матеріалу.
- Шаблони та фреймворки: готові шаблони для мозкового штурму, діаграм, канбан-дошок, SWOT-аналізу та інших методів організації інформації.

- Колаборація в реальному часі: учасники можуть одночасно працювати на одній дошці, залишати коментарі та нотатки, що підвищує взаємодію в команді.
- Відстеження змін: платформа зберігає історію змін, що дозволяє відновлювати попередні версії та аналізувати процес роботи.
- Адаптивність: доступ до дошок можливий з будь-якого пристрою з інтернетом — комп'ютера, планшета чи смартфона.
- Інтеграція з іншими сервісами: підтримка Google Drive, Microsoft Teams, Slack та інших інструментів для зручної роботи в навчальних та робочих процесах.

Переваги використання Miro у навчанні:

- Покращення командної роботи: студенти та учасники проєктів активно взаємодіють і разом розв'язують завдання.
- Візуалізація складних концепцій: складну інформацію можна подати наочніше за допомогою схем, діаграм та мап ідей.
- Гнучкість використання: дошки можна застосовувати як для індивідуальної, так і для групової роботи.
- Підвищення мотивації: інтерактивний формат роботи робить навчання більш захопливим і зрозумілим.
- Зручність для дистанційного навчання: учасники можуть працювати з будь-якої точки світу без втрати ефективності.
- Доступність: безкоштовний тариф забезпечує базові функції, а платні плани відкривають розширені можливості для команд та організацій [9].

Canva — це сучасна онлайн-платформа для створення візуального контенту, яка поєднує простий та інтуїтивний інтерфейс із широкими можливостями дизайну. Вона дозволяє вчителям швидко готувати інтерактивні матеріали, а учням — розвивати цифрову грамотність та креативність. Платформа підтримує створення презентацій, відео, інфографіки, документів, а

також 3D-моделей, забезпечуючи ефективну співпрацю в режимі реального часу між викладачами та студентами.

Функціональні можливості Canva:

- Створення різноманітного контенту: доступ до великої бібліотеки шаблонів, фотографій, ілюстрацій, шрифтів та графічних елементів дозволяє розробляти презентації, плакати, відео, логотипи та інші матеріали.
- Редагування та дизайн: інтерфейс із функцією перетягування елементів забезпечує легке редагування, налаштування кольорів, шрифтів та анімації.
- Інструменти штучного інтелекту: можливість генерувати зображення за текстовим описом, створювати анімовані презентації з озвученням та швидко перетворювати матеріали на відео.
- Спільна робота: користувачі можуть працювати над проєктами разом, редагувати їх у реальному часі та залишати коментарі.
- Інтерактивні матеріали: створення інтерактивних дошок, вікторин та навчальних ігор підвищує залученість учнів.
- Інтеграція з іншими платформами: підтримка роботи на різних пристроях та сумісність з Google Classroom і Chromebook.
- Конвертація та обробка файлів: редагування PDF-документів, конвертація в зображення та інші формати для подальшого використання.

Переваги використання Canva у навчанні:

- Доступність: спеціальний безкоштовний тариф «Canva для навчання» відкриває преміум-функції для вчителів та учнів.

- Економія часу: полегшує підготовку навчальних матеріалів, даючи можливість зосередитися на викладанні.
- Розвиток цифрових навичок: учні освоюють сучасні інструменти, розвивають креативність і критичне мислення.
- Підвищення мотивації: яскраві, інтерактивні матеріали роблять навчання більш захопливим та зрозумілим.
- Гнучкість використання: створення матеріалів для різних предметів і форматів навчання — від практичних завдань до гуманітарних проєктів [22].

2.2. Реалізація умов формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти

Метою проведеного анкетування (див. додаток А) було дослідити рівень цифрової компетентності студентів та їхнє ставлення до використання цифрових технологій у навчальному процесі. Це дозволяє виявити, наскільки студенти впевнено користуються цифровими інструментами, які труднощі виникають під час їх застосування, а також які методи навчання цифровим навичкам є найбільш ефективними.

Анкетування проводилося серед 4 студентів різних курсів:

- 1 курс – 25% учасників
- 2 курс – 50% учасників
- 5 курс – 25% учасників

Спеціальності учасників включали:

- «Англійська мова та література і переклад»
- Філологія

Анкетування здійснювалося онлайн за допомогою Google Forms. Студенти отримали посилання на анкету та заповнили її протягом визначеного періоду. Всі учасники отримали однакові інструкції щодо заповнення форми, а анкета була анонімною.

Структура анкети:

Анкета складалася з наступних блоків:

- Демографічні дані – курс навчання, спеціальність.
- Рівень цифрової компетентності – самооцінка високий/середній/низький/важко відповісти.
- Використання цифрових інструментів – Google Docs/Google Classroom, Zoom/Google Meet/Microsoft Teams, Moodle/LMS, Canva/Miro, програми для створення презентацій (PowerPoint, Prezi).
- Навчання цифровим технологіям – питання про наявність навчання у ВНЗ.
- Достатність уваги до формування цифрових навичок – оцінка ефективності навчальної програми.
- Методи розвитку цифрових компетентностей – практичні заняття, самоосвіта, онлайн-курси, підтримка викладачів, стажування/практика.
- Труднощі при використанні цифрових технологій – нестабільне інтернет-з'єднання, технічні проблеми, велика кількість платформ.
- Необхідні цифрові навички сучасного студента – інформаційна грамотність, робота з онлайн-платформами, цифрова безпека, створення контенту.
- Важливість цифрової компетентності для професійної діяльності – так/ні/не знаю.

Результати анкетування:

Рівень цифрової компетентності:

- високий – 0%
- середній – 75%
- низький – 0%
- важко відповісти – 25%

Використання цифрових інструментів:

- Google Docs / Google Classroom – 75%
- Zoom / Google Meet / Microsoft Teams – 75%
- Moodle / LMS – 75%
- Canva / Miro – 75%
- Програми для презентацій – 25%

Навчання цифровим технологіям у ВНЗ: 100% відповіли «частково/фрагментарно».

Достатність уваги до формування цифрових навичок:

- так – 25%
- важко відповісти – 75%

Методи розвитку цифрових компетентностей:

- практичні заняття – 75%
- самоосвіта – 75%
- онлайн-курси / вебінари – 25%
- стажування/практика – 25%
- підтримка викладачів – 0%

Труднощі у використанні цифрових технологій: нестабільне інтернет-з'єднання, технічні проблеми, велика кількість платформ, обмежений час для виконання завдань.

Необхідні цифрові навички: інформаційна грамотність, робота з онлайн-платформами, створення цифрового контенту, цифрова безпека, базова комп'ютерна грамотність.

Важливість цифрової компетентності для професійної діяльності: 25% відповіли «так», інші учасники утрималися або не змогли відповісти.

Аналіз результатів:

Отримані дані свідчать про те, що більшість студентів оцінюють свій рівень цифрової компетентності як середній і активно використовують основні цифрові інструменти у навчанні. Водночас повноцінного навчання цифровим технологіям у ВНЗ вони не отримують, а увага до розвитку цифрових навичок є недостатньою. Основними труднощами є технічні проблеми та велика кількість освітніх платформ, що ускладнює організацію навчання. Це вказує на необхідність більш систематизованого підходу до формування цифрових компетентностей у навчальній програмі.

Проведене мною анкетування серед студентів-філологів показало, що більшість опитаних вважають цифрову компетентність важливою складовою сучасної освіти. Усі респонденти відповіли, що ці навички є необхідними для їхньої майбутньої професійної діяльності. Це свідчить про розуміння студентами того, що в умовах діджиталізації без уміння користуватися цифровими технологіями неможливо залишатися конкурентоспроможним фахівцем.

Більшість студентів (75%) оцінили свій рівень цифрової компетентності як середній, тоді як решта респондентів вагалися з оцінкою. Такий результат свідчить про те, що хоча студенти активно використовують цифрові інструменти

у навчанні, рівень сформованості цих навичок ще потребує вдосконалення. Варто також зазначити, що, за словами опитаних, навчання цифровим технологіям в університеті проводиться частково або фрагментарно, що знижує ефективність розвитку відповідних умінь.

Найчастіше студенти користуються платформами Google Docs, Zoom, Moodle, Canva та Miro, що підтверджує їхню готовність застосовувати сучасні цифрові засоби у навчальному процесі. Водночас респонденти звернули увагу на певні труднощі: нестабільне інтернет-з'єднання, технічні збої та велика кількість платформ, які потрібно опановувати одночасно.

На думку студентів, розвиткові цифрової компетентності найбільше сприяють практичні заняття з використанням цифрових інструментів, самоосвіта та участь у вебінарах або онлайн-курсах. Це свідчить про прагнення студентів не лише засвоювати нові технології в межах навчального процесу, а й самостійно вдосконалювати свої навички.

Отже, результати анкетування підтверджують, що цифрова компетентність є необхідною умовою сучасної освіти. Вона допомагає студентам ефективно працювати з інформацією, спілкуватися у цифровому середовищі, створювати власний контент і впевнено користуватися різними онлайн-ресурсами. Усе це робить їх навчання більш ефективним, а підготовку до майбутньої професійної діяльності — сучасною та якісною.

У межах практичної частини дипломного дослідження було організовано та проведено онлайн-заняття для студентів (див. додатки Б, В, Г), спрямоване на розвиток їхніх цифрових навичок і формування ключових компонентів цифрової компетентності.

Основною метою проведеного заняття було підвищення рівня цифрової грамотності студентів, розвиток умінь ефективно використовувати онлайн-

інструменти для навчання, спілкування, співпраці та творчої діяльності в освітньому середовищі.

Завданнями заняття були:

- ознайомлення студентів із сучасними інтерактивними платформами для освіти;
- формування навичок роботи з онлайн-застосунками;
- розвиток креативного мислення та навичок спільної діяльності у цифровому середовищі;
- підвищення рівня мотивації до самостійного опанування цифрових технологій.

Заняття проводилося в онлайн-форматі за допомогою платформи Google Meet. Такий формат дозволив забезпечити одночасну участь усіх студентів, інтерактивну взаємодію та можливість демонстрації екрану під час роботи з різними застосунками.

Цифрові інструменти, використані під час заняття:

1. Wordwall — онлайн-сервіс для створення інтерактивних ігор, тестів та вправ. На занятті Wordwall використовувався для закріплення нової лексики та відпрацювання студентами за допомогою динамічного завдання. Завдяки інтерактивній формі студенти активно брали участь, що сприяло створенню позитивної навчальної атмосфери.

2. Miro — віртуальна інтерактивна дошка для колективної роботи. Студенти здобули знання щодо ефективного використання даного застосунку на прикладі онлайн-завдання. Така форма роботи розвивала вміння співпрацювати, структурувати інформацію, візуалізувати поняття та логічні зв'язки.

Canva — онлайн-інструмент для створення візуального контенту. У Canva студенти розглянули ілюстрації, які відображують нову лексику, змогли

візуалізувати та вивчити новий матеріал. Цей етап сприяв розвитку креативності, естетичного мислення та навичок роботи з графічним інтерфейсом.

Хід проведення заняття:

I етап — Вступний.

Викладач через демонстрацію екрану у Google Meet представив основні поняття теми та розповів про значення цифрової компетентності для майбутнього фахівця.

II етап — Практична діяльність.

Студенти по чергово виконували завдання у Wordwall, Miro та Canva. Викладач координував роботу, коментував процес і надавав зворотний зв'язок у реальному часі.

III етап — Підсумковий.

Після виконання завдань відбулося спільне обговорення результатів через Google Meet. Студенти ділилися своїми враженнями, труднощами та новими знаннями, отриманими під час роботи з цифровими платформами.

Проведене онлайн-заняття підтвердило, що використання цифрових сервісів Wordwall, Miro та Canva значно підвищує рівень залученості студентів у навчальний процес, сприяє розвитку самостійності, відповідальності та креативності.

Студенти відзначили, що онлайн-формат із використанням цих інструментів є зручним, доступним і стимулює до активної участі. Також спостерігалось покращення комунікативних навичок у цифровому середовищі, здатність працювати в команді та вміння презентувати результати своєї діяльності онлайн.

До додатків дипломної роботи буде включено скріншоти проведеного заняття, які ілюструють роботу студентів у Google Meet та під час виконання завдань у Wordwall, Miro та Canva.

Отже, практична частина підтвердила ефективність інтеграції цифрових технологій у навчальний процес і засвідчила, що системне використання онлайн-інструментів сприяє формуванню цифрової компетентності студентів у сучасному освітньому середовищі [10].

2.3. Результати використання цифрових застосунків для формування цифрової компетентності студентів в умовах діджиталізації освіти

Після проведення заняття із застосуванням цифрових сервісів Canva, Miro та Wordwall, було організовано онлайн-опитування серед студентів з метою оцінки ефективності використання цифрових технологій у навчальному процесі, рівня зацікавленості, комфорту роботи та потенціалу впровадження таких інструментів у майбутній професійній діяльності. Участь в опитуванні взяли 10 студентів, які безпосередньо були присутні на занятті.

Аналіз результатів опитування:

1. Оцінка загального враження від заняття

Студентам було запропоновано оцінити, наскільки цікавим для них було заняття з цифровими сервісами:

- Дуже цікавим – 6 осіб (60%)
- Досить цікавим – 3 особи (30%)
- Звичайним, як і інші заняття – 0 осіб
- Незручним / нецікавим – 1 особа (10%)

Висновок: більшість студентів (90%) вважають заняття принаймні цікавим. Це свідчить про високу мотивацію та позитивне сприйняття нових методів навчання.

2. Вплив цифрових інструментів на розуміння навчального матеріалу:

- Зрозумілішим – 7 осіб (70%)
- Частково зрозумілішим – 1 особа (10%)
- Без змін – 1 особа (10%)
- Складнішим для сприйняття – 1 особа (10%)

Висновок: значна частина респондентів вважає, що використання цифрових технологій позитивно вплинуло на розуміння матеріалу.

3. Активність участі під час заняття:

- Дуже активно – 2 особи (20%)
- Активно – 5 осіб (50%)
- Пасивно – 2 особи (20%)
- Майже не брала(в) участі – 1 особа (10%)

Висновок: 70% студентів були залучені до навчального процесу на високому рівні, проте існує незначна частка менш активних учасників, на яких варто звернути додаткову увагу.

4. Найбільш ефективний сервіс на думку студентів:

- Wordwall (ігрові завдання) – 3 особи (30%)
- Miro (спільна робота, мозковий штурм) – 2 особи (20%)
- Canva (візуальний контент) – 2 особи (20%)
- Важко відповісти – 3 особи (30%)

Висновок: Wordwall отримав найбільше голосів як ефективний інструмент, хоча думки респондентів розділились. Це вказує на доцільність комбінованого підходу в подальших заняттях.

5. Усвідомлення практичного застосування цифрових інструментів у професійній діяльності:

- Так, безумовно – 8 осіб (80%)
- Частково – 1 особа (10%)
- Не зовсім – 1 особа (10%)

Висновок: більшість студентів розуміють, як цифрові інструменти можуть використовуватись у майбутній професійній діяльності.

6. Інтерес до подальшого використання цифрових сервісів у навчанні:

- Дуже високий – 4 особи (40%)
- Помірний – 5 осіб (50%)
- Невеликий – 1 особа (10%)
- Відсутній – 0 осіб

Висновок: загалом студенти виявили високий інтерес до продовження використання подібних сервісів.

7. Комфортність роботи з цифровими платформами:

- Дуже комфортно – 8 осіб (80%)
- Скоріше комфортно – 1 особа (10%)
- Скоріше некомфортно – 1 особа (10%)

Висновок: 90% студентів не відчували значного дискомфорту під час використання платформ, що свідчить про їхню доступність і зрозумілість.

8. Розвиток цифрової компетентності:

- Так, значною мірою – 7 осіб (70%)
- Частково – 3 особи (30%)
- Ні – 0 осіб

Висновок: усі респонденти відзначили позитивний вплив заняття на розвиток їхніх цифрових навичок.

9. Вплив цифрових технологій на навчальний процес:

- Ефективнішим і цікавішим – 8 осіб (80%)
- Частково ефективнішим – 1 особа (10%)
- Зайво ускладненим – 1 особа (10%)
- Без змін – 0 осіб

Висновок: у 90% студентів сформувалось позитивне враження про роль цифрових інструментів у підвищенні ефективності навчання.

10. Бажання студентів, щоб подібні цифрові заняття проводились частіше:

- Так – 7 осіб (70%)
- Можливо, іноді – 3 особи (30%)
- Ні – 0 осіб

Висновок: усі респонденти виявили позитивне ставлення до подібних занять, більшість із них — з чітким бажанням бачити такі заняття частіше. Це свідчить про готовність студентів до активного використання цифрових технологій у навчальному процесі.

Результати анкетування засвідчили, що заняття з використанням цифрових інструментів (Canva, Miro, Wordwall) було високо оцінене студентами як за рівнем зацікавленості, так і за якістю викладу матеріалу. Більшість опитаних студентів:

- відзначили підвищення розуміння навчального матеріалу;
- позитивно оцінили комфортність роботи з цифровими платформами;
- були залучені до активної участі на занятті;
- побачили практичне значення таких інструментів для своєї професійної діяльності;
- виявили високу зацікавленість у проведенні подібних занять у майбутньому.

Отже, впровадження цифрових технологій у навчальний процес виправдало себе, оскільки сприяє не лише підвищенню інтересу до навчання, а й формуванню важливих компетентностей 21-го століття, зокрема цифрової грамотності, креативності та командної взаємодії.

Висновок

Проведене у межах другого розділу практичне дослідження дозволило ґрунтовно оцінити ефективність запропонованих умов формування цифрової компетентності студентів у процесі діджиталізації освіти. У ході реалізації експериментальної частини було здійснено анкетування, аналіз отриманих результатів, а також апробацію цифрових інструментів Wordwall, Miro та Canva, що продемонстрували високу результативність у підвищенні рівня цифрової активності, мотивації та залученості студентів до навчального процесу.

Отримані дані свідчать, що більшість студентів позитивно оцінюють впровадження цифрових сервісів у навчання, вважаючи такі форми роботи сучасними, зручними та корисними для подальшої професійної діяльності. Особливо важливим є те, що цифрові інструменти сприяють розвитку навичок співпраці, комунікації, критичного мислення, творчого підходу до вирішення завдань, а також формують здатність швидко адаптуватися до нових умов цифрового середовища.

Під час практичного заняття спостерігалася висока активність студентів, їхнє прагнення до взаємодії та самостійного пошуку рішень. Переважна більшість учасників відзначила, що робота з цифровими платформами зробила навчальний матеріал зрозумілішим і наочнішим, а сам процес навчання — динамічним і цікавим. Крім того, було встановлено, що використання інтерактивних технологій сприяє створенню позитивної емоційної атмосфери, підвищенню внутрішньої мотивації та відчуття особистої значущості в освітньому процесі.

Водночас анкетування виявило певні проблеми, зокрема часткову фрагментарність у навчанні цифровим технологіям у межах університетських курсів, нестабільність технічного забезпечення та недостатню системність у розвитку цифрових навичок. Це свідчить про необхідність удосконалення освітніх програм, розширення цифрової складової дисциплін та підвищення кваліфікації викладачів у напрямі цифрової педагогіки.

Узагальнюючи результати дослідження, можна зробити висновок, що ефективність формування цифрової компетентності студентів значною мірою залежить від створення відповідних педагогічних умов. Серед них провідними є інтеграція цифрових інструментів у навчальний процес, розвиток практичних умінь роботи з цифровими платформами, підтримка самоосвітньої діяльності студентів і формування культури відповідального використання цифрових ресурсів.

Проведене експериментальне заняття підтвердило, що системне використання цифрових технологій не лише підвищує якість навчального процесу, а й сприяє становленню студента як активного, компетентного й творчого суб'єкта цифрового суспільства. Цифрова компетентність у цьому контексті виступає не лише як сукупність технічних знань, а як інтегрована характеристика особистості, що поєднує критичне мислення, креативність, інформаційну грамотність і відповідальне ставлення до цифрового простору.

Отже, результати другого розділу підтверджують доцільність подальшого розширення цифрового компоненту у вищій освіті, розроблення методичних рекомендацій щодо інтеграції цифрових інструментів у навчальні дисципліни та формування у студентів стійкої мотивації до розвитку власної цифрової компетентності. Це, у свою чергу, є запорукою успішної професійної самореалізації молодих фахівців та їхньої конкурентоспроможності в умовах сучасного інформаційного суспільства.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Проведене дослідження дало змогу комплексно розглянути процес формування цифрової компетентності студентів у сучасних умовах діджиталізації освіти, а також виявити теоретичні та практичні аспекти, що визначають ефективність цього процесу. Аналіз наукових джерел, нормативно-правових документів, а також результати власного дослідження дозволили глибше зрозуміти зміст поняття «цифрова компетентність», його структуру, педагогічні умови формування та практичні шляхи реалізації в освітньому середовищі.

У першому розділі було розкрито сутність цифрової компетентності як інтегрованої характеристики особистості, що поєднує технічні, інформаційно-аналітичні, комунікативні, етичні та мотиваційні компоненти. Цифрова компетентність визначається не лише вмінням користуватися інформаційно-комунікаційними технологіями, а й здатністю критично оцінювати інформацію, безпечно діяти в цифровому просторі, створювати власний контент і підтримувати відповідальний рівень цифрової поведінки.

Теоретичний аналіз показав, що цифрова трансформація освіти є закономірною відповіддю на виклики інформаційного суспільства. Вона змінює не лише інструментарій навчання, а й саму освітню парадигму, орієнтуючи її на формування компетентного, гнучкого, технологічно підготовленого фахівця. Саме тому формування цифрової компетентності набуває стратегічного значення як для системи освіти, так і для професійного становлення майбутніх спеціалістів.

У межах першого розділу було виокремлено основні компоненти цифрової компетентності — інформаційно-комунікаційний, мотиваційний та компонент відповідальності. Їхня взаємодія забезпечує гармонійний розвиток особистості

студента в цифровому середовищі, формує готовність до безпечного, етичного та творчого використання цифрових технологій у навчанні й професійній діяльності. Також було визначено педагогічні умови, що сприяють формуванню цифрової компетентності, зокрема інтеграція ІКТ у навчальний процес, оновлення методик викладання, створення сприятливого цифрового освітнього середовища та формування мотивації до саморозвитку.

У другому розділі проведено практичний аналіз ефективності визначених умов, спрямованих на формування цифрової компетентності студентів. За допомогою анкетування та експериментального заняття з використанням сучасних цифрових сервісів Wordwall, Miro та Canva було досліджено рівень володіння цифровими навичками, ставлення студентів до цифрових технологій у навчанні та їхню готовність до використання цих інструментів у майбутній професійній діяльності.

Отримані результати засвідчили, що більшість студентів демонструють середній рівень цифрової компетентності, активно користуються цифровими платформами у навчанні, однак відчують потребу в більш системному підході до розвитку цих умінь. Студенти високо оцінили практичне заняття з використанням цифрових інструментів, відзначивши підвищення мотивації, зручність, інтерактивність і практичну користь таких занять. Це підтверджує доцільність упровадження подібних методів у навчальний процес як ефективного способу розвитку цифрових навичок.

Практична частина довела, що цифрові інструменти не лише полегшують навчальний процес, а й сприяють формуванню важливих професійних якостей — уміння співпрацювати, креативно мислити, презентувати результати діяльності, критично аналізувати інформацію та ефективно взаємодіяти в онлайн-середовищі. Використання платформ Miro, Canva, Wordwall забезпечило позитивну динаміку залученості студентів до навчання та сприяло формуванню усвідомленої мотивації до саморозвитку у сфері цифрових технологій.

Разом із тим результати анкетування виявили окремі проблеми, зокрема недостатню увагу до системного навчання цифровим технологіям, обмеженість технічних ресурсів і потребу в підвищенні цифрової компетентності викладачів. Це підкреслює необхідність удосконалення методичного забезпечення та створення комплексної стратегії цифрової освіти у закладах вищої освіти.

Підсумовуючи результати теоретичного й практичного аналізу, можна зробити висновок, що формування цифрової компетентності студентів є багатовимірним і динамічним процесом, який передбачає не лише технічну підготовку, але й розвиток ціннісних орієнтацій, критичного мислення, цифрової культури та відповідальної поведінки в інформаційному середовищі.

Отже, результати дипломного дослідження підтверджують гіпотезу про те, що ефективне формування цифрової компетентності студентів можливе за умови створення сприятливого освітнього простору, у якому поєднуються інноваційні педагогічні технології, сучасні цифрові ресурси та активна позиція як викладача, так і студента. Отримані висновки можуть бути використані у подальших наукових дослідженнях, при розробці методичних рекомендацій для викладачів та в удосконаленні освітніх програм у контексті діджиталізації освіти.

Формування цифрової компетентності сьогодні є не лише професійною необхідністю, а й важливою умовою успішної самореалізації, конкурентоспроможності та активної участі особистості в житті цифрового суспільства. Саме тому розвиток цифрових навичок має стати одним із головних пріоритетів сучасної вищої освіти, яка покликана готувати не просто освіченого, а цифрово-грамотного, відповідального та адаптивного фахівця нового покоління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Биков В. Ю. Сучасні завдання інформатизації освіти // Інформаційні технології і засоби навчання. – С. 6–15.
2. Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. Серія: Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов [електронний ресурс]. – URL: <https://periodicals.karazin.ua/foreignphilology> (дата звернення: 14.10.2025).
3. Вовк О. Б. Системи електронного навчання – нові форми сучасної освіти // Математичні машини і системи. – 2015. – № 3. – С. 79–86.
4. Журавель К. Wordwall у дії: детальний огляд платформи + інструкція, як створити інтерактивні завдання // Простір Медіа. – 2025. – URL: <https://prostor.media> (дата звернення: 14.10.2025).
5. Інтеграція цифрових технологій в освітній процес: виклики та перспективи: монографія / Саєнко Н. С., Голуб Т. П., Лавриш Ю. Е., Лук'яненко В. В., Литовченко І. М. – Київ: Центр учбової літератури, 2022. – 220 с.
6. Кількість користувачів смартфонів в Україні збільшилася до 85 % — дослідження // Детектор медіа. – 2018. – URL: <https://ms.detector.media/mediadoslidzhennya/post/21573/2018-08-03-kilkist-korystuvachiv-smartfoniv-v-ukraini-zbilshylasya-do-85-doslidzhennya/> (дата звернення: 14.10.2025).
7. Ключові компетентності для навчання впродовж життя 2018. Цифрова компетентність. – 2018. – С. 12–15.
8. Козак Н. С. Формування ключових компетентностей студентів вишу // Сучасні досягнення в науці та освіті: зб. пр. XV Міжнар. наук. конф., м. Нетанія (Ізраїль). – Хмельницький: ХНУ, 2020. – С. 26–30.

9. Козлакова Г. О. Використання засобів Інтернету у науково-педагогічних дослідженнях // Нові інформаційні технології в навчальних закладах України: матеріали Міжнар. конф. пам'яті проф. І. І. Мархеля. – Одеса, 2005. – С. 90.
10. Когніція, комунікація, дискурс [електронний ресурс]. – URL: <https://periodicals.karazin.ua/codnitiondiscourse> (дата звернення: 14.10.2025).
11. Кучерак І. Цифровізація та її вплив на освітній простір у контексті формування ключових компетентностей // Теорія і методика професійної освіти. – 2020. – URL: http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2020/22/part_2/22.pdf (дата звернення: 14.10.2025).
12. Мальований Ю. І. Післямова до стандарту // Шлях освіти. – 2005. – № 3. – С. 2–4.
13. Освіта.ua. Про нас. [електронний ресурс]. – URL: <https://osvita.ua/publishing/about/2644> (дата звернення: 14.10.2025).
14. Проєкт цифрової компетентності, розроблений на виконання Наказу МОН України № 38 від 15 січня 2019 року.
15. Психологічна компетентність викладача. Всеосвіта [електронний ресурс]. – URL: <https://vseosvita.ua/library/embed/000x8k-e974.docx.html> (дата звернення: 14.10.2025).
16. Соснін О. В. Проблеми державного управління системою національних інформаційних ресурсів із наукового потенціалу України. – Київ: Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2003. – 2 с.
17. Соснін О. В., Воронкова В. Г., Ажажа М. А. Інвестиції в людський розвиток в умовах глобальної трансформації. – Львів: Магнолія 2006, 2011. – С. 22–26.

18. Спірін О. М. Інформаційно-комунікаційні та інформатичні компетентності як компоненти системи професійно-спеціалізованих компетентностей учителя інформатики // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2009. – № 5 (13). – С. 9–11.

19. Трубачева С., Мушка О., Замаскіна П. Особливості проєктування освітнього середовища в умовах цифровізації суспільства під час воєнного стану в Україні // Український педагогічний журнал. – 2023. – № 4. – С. 46–52. – DOI: <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2023-4-46-52>

20. Фамілярська Л. Діджиталізація процесу педагогіки партнерства в умовах нової української школи // Педагогіка партнерства як основа розвитку суб'єктів освітньої діяльності в умовах НУШ: матеріали наук.-практ. конф. – URL: <https://conf.zipro.net.ua/?p=152> (дата звернення: 14.10.2025).

21. Формування цифрового освітнього середовища професійного розвитку фахівців в умовах відкритого університету післядипломної освіти: зб. матер. Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф., 21–22 червня 2022 р. / за ред. Л. А. Карташової. – Київ: ДЗВО «Ун-т менеджменту освіти», 2022. – 189 с.

22. Canva. Можливості Canva. [електронний ресурс]. – URL: https://www.canva.com/uk_ua/mozhlyvosti/ (дата звернення: 14.10.2025).

23. Accents and Paradoxes of Modern Philology [електронний ресурс]. – URL: <https://periodicals.karazin.ua/accentsjournal> (дата звернення: 14.10.2025).

24. Annex to the Proposal for a Council Recommendation on Key Competences for Lifelong Learning. (2018). Key Competences Framework for Lifelong Learning. – European Commission. – URL: <https://ec.europa.eu/education/sites/education/files/annex-recommendationkey-competences-lifelong-learning.pdf> (дата звернення: 14.10.2025).

25. Application Package Software: The Promise Vs. Reality. – Cutter Consortium. – URL: <https://www.cutter.com> (дата звернення: 14.10.2025).

26. Cabero-Almenara J., Gutiérrez-Castillo J. J., Guillén-Gámez F. D., Gaete-Bravo A. F. Digital Competence of Higher Education Students as a Predictor of Academic Success // *Frontiers in Education*. – 2022. – DOI: 10.3389/feduc.2022.873921.

27. Definition of Application Program. – PCMAG. – URL: <https://www.pcmag.com> (дата звернення: 14.10.2025).

28. Ferrari A., Punie Y. Digital Competence in Practice: An Analysis of Frameworks. – Joint Research Centre, European Commission, 2013.

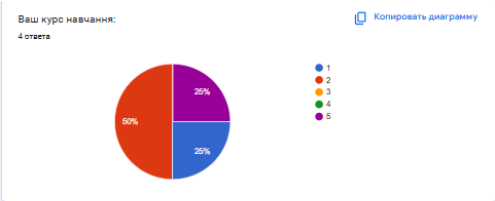
29. Tejada E. J., Pozos J. E. Teachers' Digital Competencies in Higher Education: A Systematic Literature Review // *Educational Technology Research and Development*. – SpringerOpen, 2021.

30. Trujillo-Juárez S. I., Chaparro-Sánchez R., Morita-Alexander A. та ін. Strengthening Teacher Digital Competence in Higher Education through Micro-Courses: A Systematic Literature Review // *Discover Education*. – 2025. – 4. – P. 247. – DOI: 10.1007/s44217-025-00687-0.

31. Zakir S. та ін. Digital Literacy and Academic Performance: The Mediating Role of Digital Competence // *Frontiers in Education*. – Frontiers Media, 2025.

ДОДАТОК А

Анкети

Ваша спеціальність:

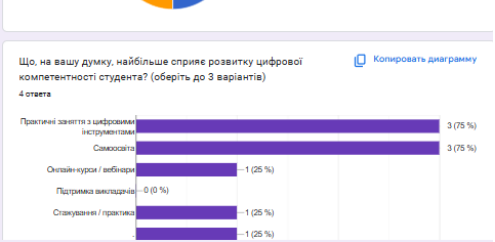
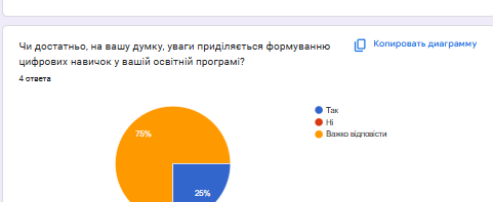
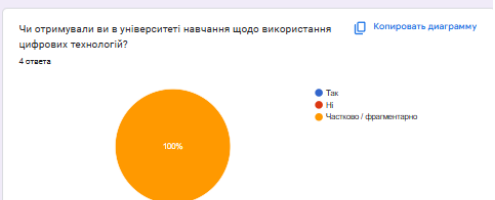
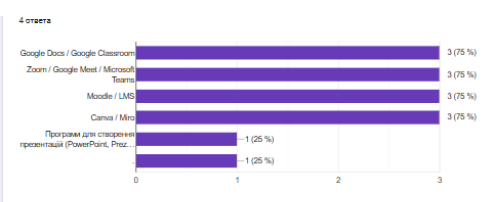
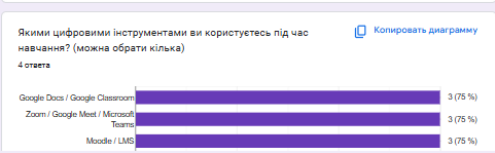
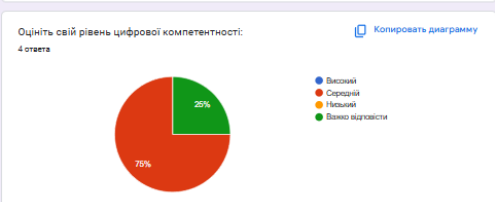
4 ответа

Англійська мова та література і переклад включно та друга іноземна мова

філологія

-

Англійська мова та література і переклад та друга іноземна мова

З якими труднощами ви стикаєтесь при використанні цифрових технологій у навчанні?

4 отчета

Однією з ключових проблем є нестабільне інтернет-з'єднання, що суттєво ускладнює участь в онлайн-заняттях та виконання завдань, які потребують постійного доступу до мережі. Крім того, велика кількість освітніх платформ та інструментів, які використовуються для різних дисциплін, може призводити до інформаційного перевантаження та ускладнювати організацію навчального часу.

Іноді стикаються технічні проблеми з самими пристроями і в обмежену кількість часу виконати те чи інше завдання стає проблематично. Також бувають труднощі у період заліків та іспитів наприкінці семестру з програмою Moodle.

Технічні проблеми(нестабільне інтернет-з'єднання, збої у роботі програм чи платформ), нестача цифрових навичок.

Які цифрові навички, на вашу думку, необхідні сучасному студенту?

4 ответа

Сучасному студенту критично необхідно володіти інформаційною грамотністю для ефективного пошуку та аналізу даних. Власне, необхідною є і співпраця з інформаційними експертами, які надають спеціальні платформи також є ключовими. Створення інформаційного контенту, презентацій до відео, стас великою частиною навчання. Розуміння цифрових технологій та захист особистості даних є обов'язковими. Здатність розв'язувати проблеми за допомогою цифрових інструментів підвищує ефективність навчання. Базові знання комп'ютерної грамотності забезпечують ввічливе використання технологій. Наразі, вміння самостійно навчатися в цифровому світі є запорукою успішності у умовах постійних технологічних змін.

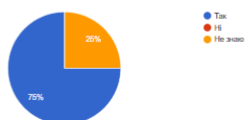
Уміння знаходити, оцінювати та критично аналізувати інформацію з надійних джерел. Також вміння користуватися Word, Excel, Google Docs/Sheets для покращення різних процесів.

Базова комп'ютерна грамотність, інформаційна грамотність, робота з онлайн-платформами та сервісами, цифрова безпека.

Чи вважаєте ви цифрову компетентність важливою для своєї майбутньої професійної діяльності?

4 ответа

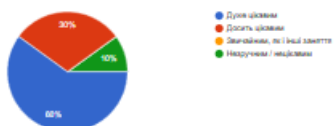
 Копировать диаграмму

Заняття з використанням Canva, Miro та Wordwall було для мене:

10 ответов

[Копировать диаграмму](#)

Використання цифрових інструментів зробило навчальний матеріал:

10 ответов

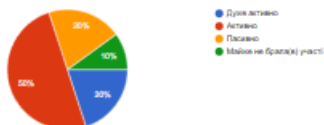
[Копировать диаграмму](#)

Наскільки активно Ви брали участь у занятті з цифровими інструментами?

10 ответов

[Копировать диаграмму](#)

Який із використаних софтів був для Вас найбільш ефективним у навчанні?

10 ответов

[Копировать диаграмму](#)

Чи допомогло заняття зрозуміти, як можна використовувати цифрові інструменти у майбутній професійній діяльності?

10 ответов

[Копировать диаграмму](#)

Як Ви оцінюєте свій інтерес до подальшого використання подібних сервісів у навчанні?

[Копіювати діаграму](#)

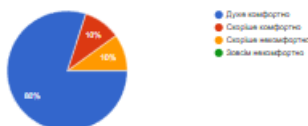
10 ответов

Наскільки комфортно Вам було працювати з цифровими платформами під час заняття?

[Копіювати діаграму](#)

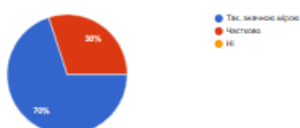
10 ответов

Чи вважаєте Ви, що заняття з використанням Canvas, Moodle, Wordwall розвивають Вашу цифрову компетентність?

[Копіювати діаграму](#)

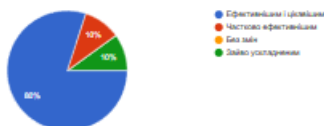
10 ответов

Після заняття я відчуваю, що цифрові технології можуть зробити навчання:

[Копіювати діаграму](#)

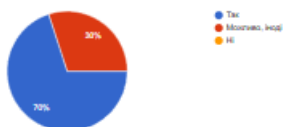
10 ответов

Чи хотіли б Ви, щоб подібні цифрові заняття проводились частіше?

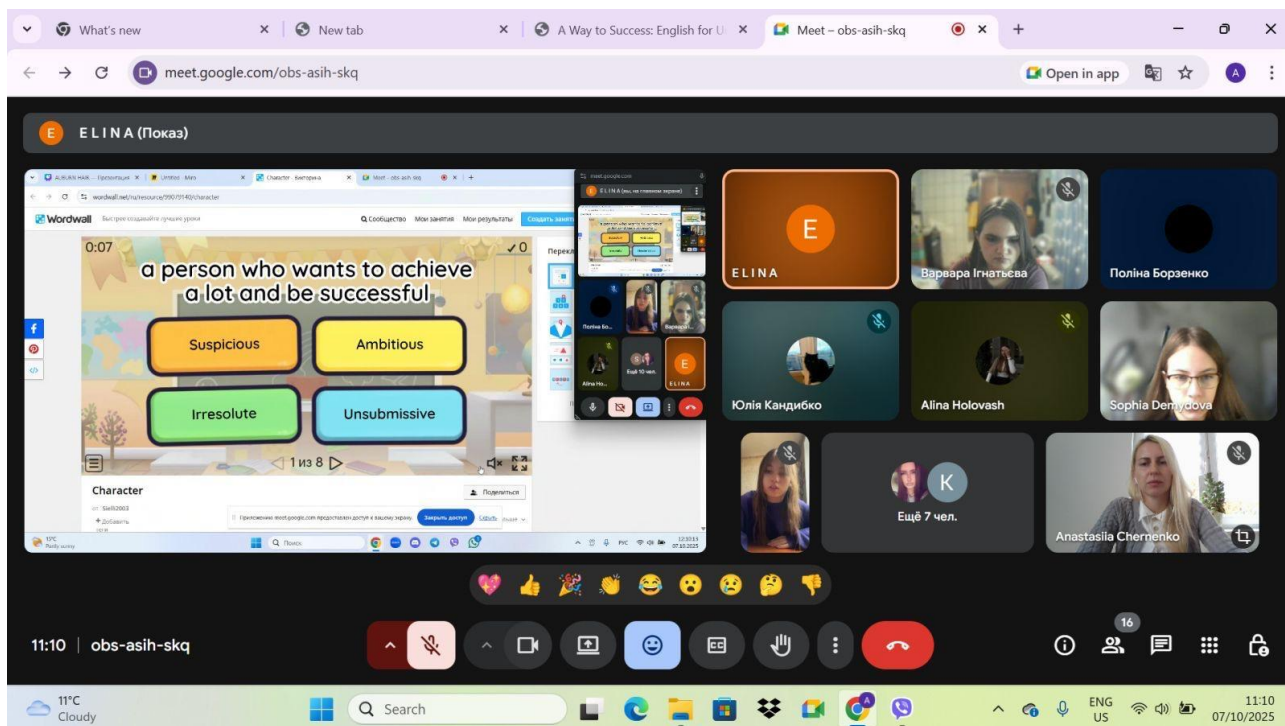
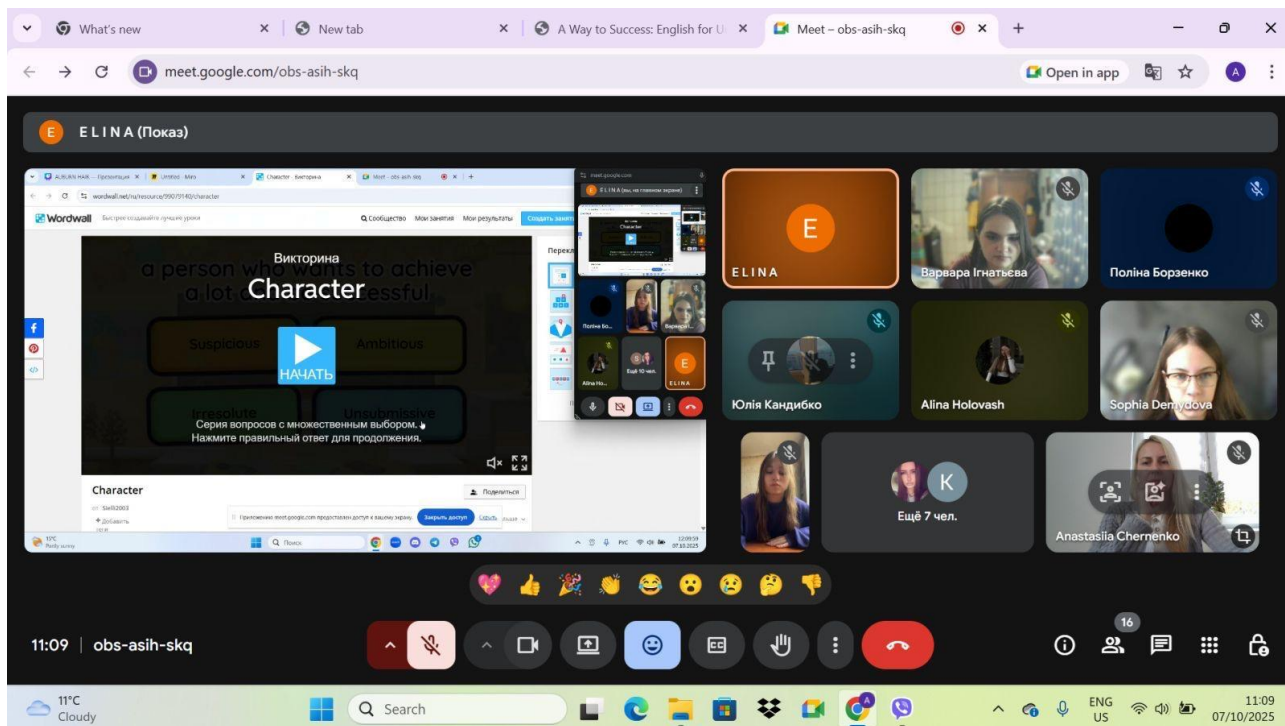
[Копіювати діаграму](#)

10 ответов

ДОДАТОК Б

Wordwall

What's new | New tab | A Way to Success: English for U | Meet - obs-asih-skq

meet.google.com/obs-asih-skq

ELINA (Показ)

Wordwall: doesn't like to follow others; independent

Reserved, Imaginative, Ambitious, Unsubmissive

Character

11:11 | obs-asih-skq

11°C Cloudy

Search

ENG US

07/10/2025

What's new | New tab | A Way to Success: English for U | Meet - obs-asih-skq

meet.google.com/obs-asih-skq

ELINA (Показ)

Wordwall: doesn't trust people easily; doubts others' motives

Loyal, Imaginative, Persistent, Suspicious

Character

11:10 | obs-asih-skq

11°C Cloudy

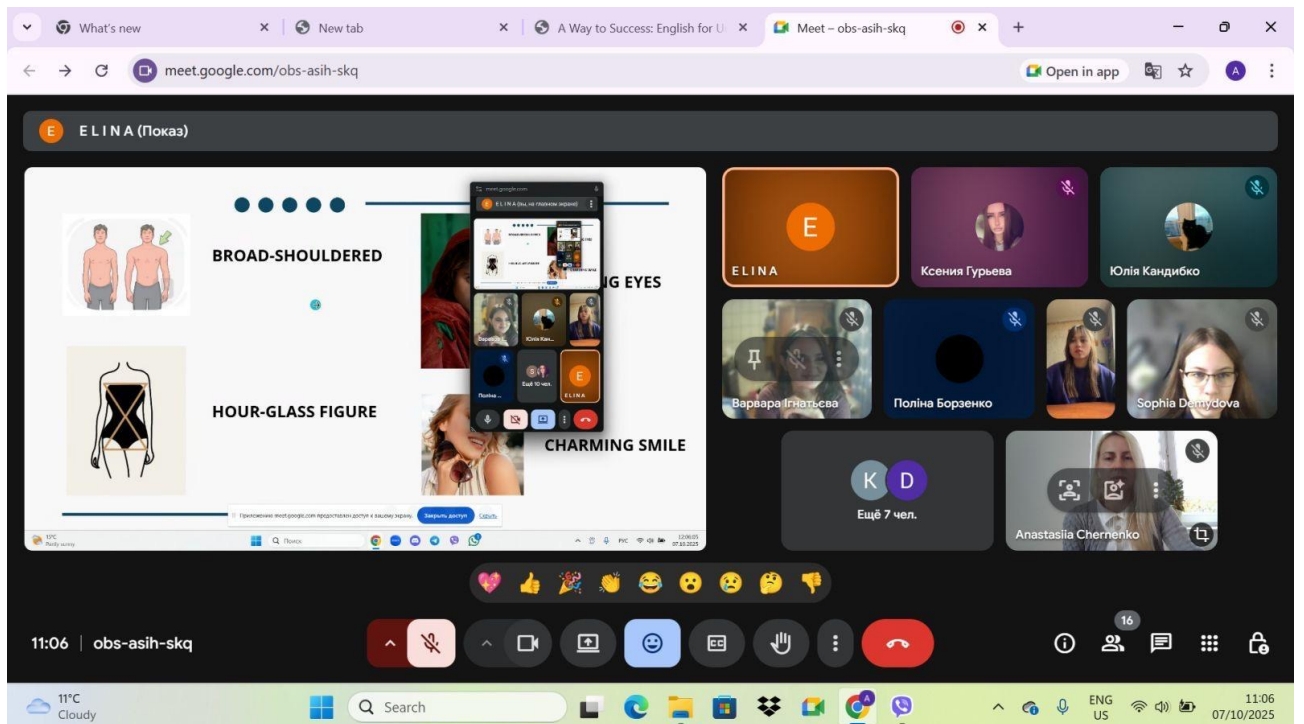
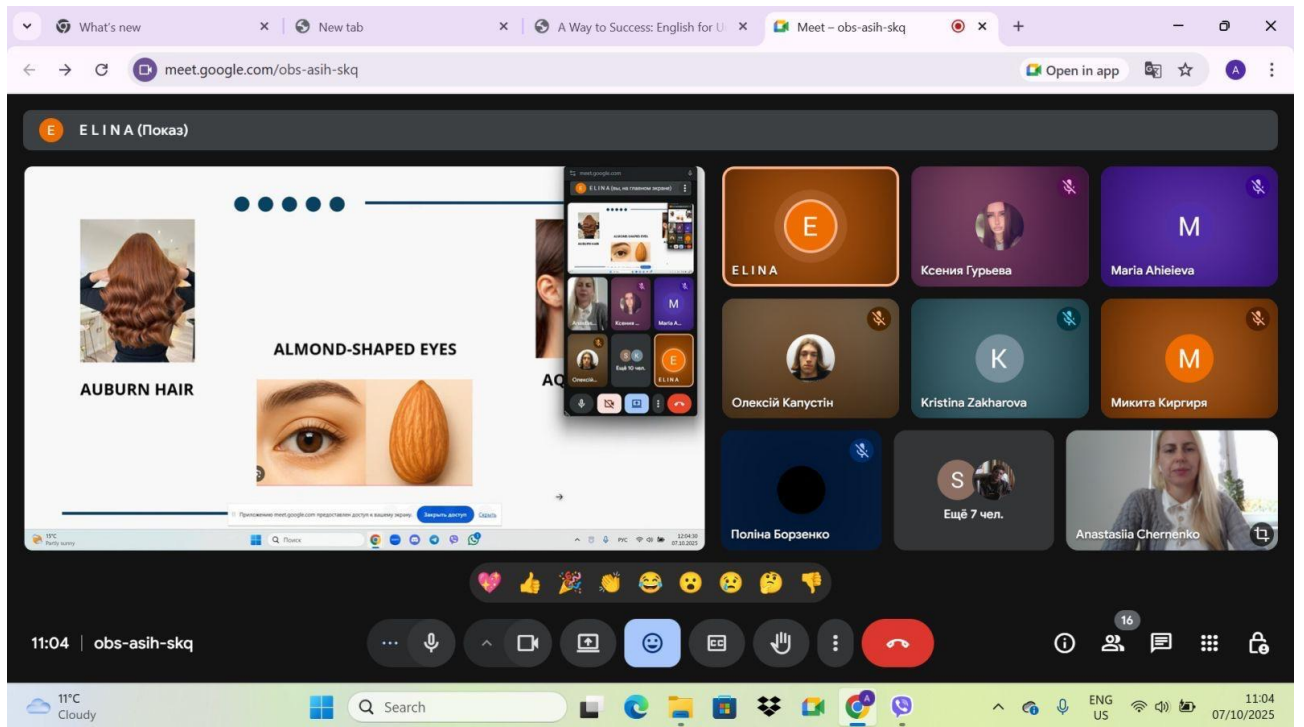
Search

ENG US

07/10/2025

ДОДАТОК В

Canva

What's new | New tab | A Way to Success: English for U | Meet - obs-asih-skq

meet.google.com/obs-asih-skq

ELINA (Показ)

AMBITIOUS
PERSISTENT
IMAGINATIVE
RESERVED
SUSPICIOUS

вірний
нерішучий
непокірний
сентиментальний
надійний
амбіційний
наполегливий
з багатою уявою
стриманий
підозрілий

ELUTE
OMISSIVE
MENTAL
TRUSTWORTHY

ELINA
Ксения Гурьева
Юлія Кандибко
Варвара Ігнат'єва
Поліна Борзенко
Sophia Danydova
Ещё 7 чел.
Anastasiia Chernenko

11:06 | obs-asih-skq

11°C Cloudy

What's new | New tab | A Way to Success: English for U | Meet - obs-asih-skq

meet.google.com/obs-asih-skq

ELINA (Показ)

RECEIVED

FURROWED FOREHEAD

PROTRUDING CHIN

ELINA
Ксения Гурьева
Юлія Кандибко
Варвара Ігнат'єва
Поліна Борзенко
Sophia Danydova
Ещё 7 чел.
Anastasiia Chernenko

11:05 | obs-asih-skq

11°C Cloudy

ДОДАТОК Г

Miro

The screenshot shows a Google Meet interface with a Miro board titled "Appearance" and "Character". The board contains a grammar exercise with five sentences and a list of adjectives. The adjectives are: AUBURN, PIERCING, PROTRUDING, BROAD, HOUR, GLASS, CHARMING, WRINKLED, and CURLY. The sentences are:

1. She has long, ____ hair that shines in the sunlight.
2. His ____ chin made his face look very strong.
3. Everyone admired her ____ figure – slim waist and ____.
4. The man was tall and ____ with confident posture.
5. He gave her a ____ look that made her blush.

The board also has a section titled "Character" with a list of adjectives: AUBURN, PIERCING, PROTRUDING, BROAD, HOUR, GLASS, CHARMING, WRINKLED, and CURLY. The board is shared with a group of people, including ELINA (Показ), Варвара Івасьєва, Поліна Борзенко, Юлія Кандибко, Alina Holovash, Sophia Demydova, and Anastasiia Chernenko. The bottom of the screen shows the Windows taskbar with the time 11:08 and date 07/10/2025.

The screenshot shows a Google Meet interface with a Miro board titled "Appearance" and "Character". The board contains a grammar exercise with five sentences and a list of adjectives. The adjectives are: AUBURN, PIERCING, PROTRUDING, BROAD, HOUR, GLASS, CHARMING, WRINKLED, and CURLY. The sentences are:

1. She has long, AUBURN hair that shines in the sunlight.
2. His PROTRUDING chin made his face look very strong.
3. Everyone admired her HOUR figure – slim waist and wide hips.
4. The man was tall and GLASS, with confident posture.
5. He gave her a WRINKLED look that made her blush.

The board also has a section titled "Character" with a list of adjectives: AUBURN, PIERCING, PROTRUDING, BROAD, HOUR, GLASS, CHARMING, WRINKLED, and CURLY. The board is shared with a group of people, including ELINA (Показ), Варвара Івасьєва, Поліна Борзенко, Юлія Кандибко, Alina Holovash, Sophia Demydova, and Anastasiia Chernenko. The bottom of the screen shows the Windows taskbar with the time 11:08 and date 07/10/2025.

The screenshot shows a Google Meet interface. The main window displays a Miro board titled "Character" with a list of adjectives and five sentences for a grammar exercise. The participants grid on the right shows several users, including ELINA (Показ), Варвара Ігнатівна, Поліна Борзенко, Юлія Кандибко, Alina Holovash, Sophia Demidova, and Anastasiia Chernenko. The bottom of the screen shows the Windows taskbar with the date 07/10/2025 and time 11:09.

Browser Tabs:

- What's new
- New tab
- A Way to Success: English for U
- Meet – obs-asih-skq

Address Bar: meet.google.com/obs-asih-skq

Meeting Title: ELINA (Показ)

Miro Board Content:

Character

AMBITIOUS IMAGINATIVE LOYAL SUSPICIOUS PERSISTENT RUDE LAZY SENTIMENTAL

1. She is very ____ — she never gives up on her goals.
2. He's quite ____; he doesn't easily trust new people.
3. My friend is extremely ____ and always stays true to those he loves.
4. Children are often ____; they can invent whole worlds in their minds.
5. He's an ____ student who dreams of becoming a famous sc

Participants Grid:

- ELINA
- Варвара Ігнатівна
- Поліна Борзенко
- Юлія Кандибко
- Alina Holovash
- Sophia Demidova
- Ещё 7 чел.
- Анастасія Черненко

Bottom Bar:

11:09 | obs-asih-skq

11°C Cloudy

Search

ENG US

11:09 07/10/2025

Summary

The master's thesis "Formation of Students' Digital Competence in the Context of Education Digitalization" explores the theoretical and practical foundations of developing students' digital competence as a key factor of professional growth and self-realization in the modern digital society. The relevance of the topic stems from the rapid digital transformation of education, which demands that students possess not only technical skills but also critical thinking, information literacy, creativity, and ethical responsibility. Despite the integration of digital technologies into higher education, many students still lack a sufficient level of digital literacy and methodological guidance, which makes this research timely and socially important.

The aim of the study is to analyze the level of students' digital competence and to determine pedagogical conditions and tools that contribute to its effective formation in higher education. The objectives include studying the theoretical basis of digital competence, identifying its structure and key components, defining effective pedagogical conditions, and evaluating the impact of digital tools on students' competence development.

The research applies a set of theoretical and empirical methods: analysis, synthesis, and systematization of pedagogical literature and educational standards; questionnaires to assess students' digital skills and attitudes; pedagogical observation during online classes using digital tools (Wordwall, Miro, Canva); and comparative and statistical analysis to interpret results and measure progress.

The scientific novelty of the research lies in the integrated approach to defining the structure and pedagogical conditions for developing students' digital competence. The proposed model considers technical, informational, communicative, ethical, and motivational components as interrelated elements of a unified competence system. The study emphasizes that digital competence is not limited to practical skills but also includes value-based and behavioral aspects, such as responsibility, creativity, and awareness in the digital environment.

The theoretical significance of the work consists in substantiating the concept of digital competence as a multidimensional phenomenon essential for professional training and lifelong learning. The practical value is reflected in the implementation of Wordwall, Miro, and Canva in the learning process, which has been proven to enhance students' motivation, engagement, and confidence in applying digital tools. The obtained results can serve as a methodological basis for designing digital-oriented courses and teacher training programs.

The thesis consists of two chapters, conclusions, references, and appendices.

The first chapter, "Theoretical Foundations of Students' Digital Competence Formation in the Context of Education Digitalization", analyzes definitions and structures of digital competence, explores its main components, and identifies pedagogical and organizational factors that support its formation.

The second chapter, "Analysis of the Effectiveness of Pedagogical Conditions for Developing Students' Digital Competence", presents an empirical study conducted among students of the Faculty of Foreign Languages at V. N. Karazin Kharkiv National University. Through questionnaires and online lessons using Google Meet and digital tools, the research revealed that most students possess an average level of digital competence and recognize the importance of improving it for their professional development. The experimental lessons showed that using Wordwall, Miro, and Canva effectively fosters teamwork, creativity, and independent problem-solving.

The results confirm that digital competence should be viewed as an integrated pedagogical construct combining technical proficiency, communication, motivation, and ethical awareness. Its successful formation requires purposeful pedagogical support and systematic use of interactive digital resources. The research contributes to the modernization of higher education and provides practical recommendations for enhancing digital competence in academic and professional contexts.